

Sygn. akt III CZ 15/07

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku S. i L. małżonków L.

przy uczestnictwie M.R., M.C., J.P. i G.U.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 marca 2007 r.,

zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 28 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawców uznając, że wobec wskazanej przez nich wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawie o zniesienie współwłasności (w kwocie 119 857,50 zł) skarga jest niedopuszczalna.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący podniósł, że podana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia była wynikiem oczywistej omyłki i faktycznie wynosi ona 239 715 zł. Jednocześnie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej i „przyjęcie skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia mieści się poniżej wysokości progu określonego w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., tj. 150 000 zł, a zatem istniała podstawa do jej odrzucenia (art. 398⁶ § 2 k.p.c.). Skarżący zarzucił, że podana wartość przedmiotu zaskarżenia była jednak wynikiem omyłki, a obowiązkiem sądu w przypadku istnienia wątpliwości co do wartości przedmiotu sporu było wezwanie wnoszącego skargę do przedstawienia uzasadnienia podanej wartości przedmiotu zaskarżenia. Brak jest podstaw by przyjąć, że w rozpoznawanej sprawie, gdzie wartość przedmiotu zaskarżenia została określona przez współwłaściciela poniżej wartości całego majątku wspólnego ustalonej przez sąd, istniały podstawy do zakwestionowania z urzędu podanej w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia i powstał obowiązek dla przewodniczącego, aby wezwać wnoszącego skargę do przedstawienia uzasadnienia wysokości podanej wartości przedmiotu zaskarżenia. Nadto skarżący nie wyjaśnił, z jakich powodów miało dojść do omyłki i wskazania jako wartości przedmiotu zaskarżenia konkretnej kwoty 119 857,50 zł, skoro jak sam twierdzi, wartość majątku wspólnego ustalona przez sąd nie budziła jego wątpliwości, co nie pozwala przyjąć, że wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia była wynikiem wyłącznie omyłki.

Jednocześnie wniesiona skarga kasacyjna nie spełnia wymogu określonego w art. 398⁴ § 1 k.p.c., ponieważ nie zawiera uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. Jest przez to dotknięta istotnym brakiem, nienaprawialnym w trybie właściwym do usuwania braków formalnych i z tego względu podlegała również odrzuceniu. Przesądzało to już o bezzasadności zażalenia, niezależnie od kwestii odnoszącej się do wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.